

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoCsp/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118218521
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118218521.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej, a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 35 799 200, právne zastúpeného: HMG LEGAL, s.r.o., so sídlom Červeňova 14, 811 03 Bratislava, IČO: 35 885 459, proti žalovaným: 1/ B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, XXX XX L., 2/ B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, XXX XX L., o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v konaní o zaplatenie 61.780,32 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozhodnutiu Okresného súdu Prešov č. k. 19Csp/244/2018-132 zo dňa 25.06.2020 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie s upresnením, že pozemok - zast. plocha a nádvorcia, par. č. XXX o výmere XXX m² k. ú. L., obec L., okr. O., v celosti.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v konaní o zaplatenie 61.780,32 Eur s prísl., cit.: „Nariaďuje zabezpečovacie opatrenie, ktorým sa zriaďuje záložné právo v prospech žalobcu, a to k týmto nehnuteľnostiam v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných:

- rodinný dom, nachádzajúci sa v L., súpisné číslo XXX, zapísaný na LV č. XXX vedenom Okresným úradom O., parc. č. XXX, k. ú. L., obec L., okres O., v celosti,
- pozemok - zastavaná plocha a nádvorcia, zapísaný na LV č. XXX vedenom Okresným úradom O., parc. č. XX, o výmere XXX m² k. ú. L., obec L., okres O., v celosti,
- pozemok - záhrada, umiestnený v zastavanom území obce a využívaný ako pozemok, na ktorom je postavená budova so súpisným číslom, zapísaný na LV č. XXX vedenom Okresným úradom O., parc. č. XXX, o výmere XX m k. ú. L., obec L., okres O., v celosti,
za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu voči žalovaným vo výške 61.780,32 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 60.572,09 Eur od 01.09.2017 do zaplatenia, z titulu Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX zo dňa 01.02.2012.“

3. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, ods. 3, § 326 ods. 1, ods. 2, § 329 ods. 1, § 343 ods. 1, § 344 Civilného sporového poriadku.

4. Uviedol, že žalobca sa žalobou, doručenou súdu prvej inštancie dňa 28.12.2018, domáhal, aby sa žalovaným uložila povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 61.780,32 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 60.572,09 Eur od 01.09.2017 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania.

5. Vo veci dňa 28.05.2020 podal žalobca návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v ktorom žiadal, aby zriadil záložné právo k nehnuteľnostiam evidovaných na LV č. XXX, ako rodinný dom

s. č. XXX a parc. č. XXX, parc. č. XXX, a to za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu voči žalovaným. Návrh odôvodnil tým, že žalobca a žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 01.02.2012 Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX (ďalej len ako „Zmluva“). Na základe Zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovaným tzv. „mediúver“ vo výške 70.000,00 Eur a to na dosiahnutie cieľovej sumy stavebného sporenia č. XXXXXXXX a možnosti kvalifikovania sa na získanie stavebného úveru. Žalovaní sa dostávali s úhradami vkladov a splátok do omeškania. Žalobca žalovaných niekoľkokrát vyzýval na vykonanie okamžitej nápravy. Výzvou zo dňa 06.07.2017 žalobca žalovaných upozornil, že eviduje nedoplatok na vkladoch stavebného sporenia a splátkach a v prípade ak nedôjde k náprave a úhrade všetkých dlžných vkladov a splátok, vyhlási okamžitú splatnosť poskytnutého úveru. Napriek početným snahám o vyriešenie vzniknutej situácie, žalovaní svoj záväzok riadne splácať poskytnutý úver nedodržiavali. Žalobca preto pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého úveru ku dňu 31.07.2017. Uvedenú skutočnosť žalobca oznámil žalovaným listom zo dňa 02.08.2017 a vyzval žalovaných na zaplateniu záväzku, ktorý bol ku dňu 31.08.2017 vo výške 61.780,32 EUR. Žalovaní po vyhlásení okamžitej splatnosti svoj záväzok neuhradili, a to ani len čiastočne. Pohľadávka žalobcu voči žalovaným bola ku dňu 31.08.2017 vo výške 61.780,32 EUR a táto bola tvorená nesplatenou istinou vo výške 60.572,09 EUR, nesplateným zmluvným úrokom vo výške 798,20 EUR ako aj nezaplateným úrokom z omeškania vo výške 410,03 EUR. Z dôvodu splatnosti celého poskytnutého úveru došlo k zrušeniu stavebného sporenia a započítaniu dovtedy nasporenej sumy na pohľadávku medziúveru. Nasporená suma vo výške 9.354,65 EUR tak bola dňa 31.07.2017 započítaná na pohľadávku mimoriadneho medziúveru. Žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu obavy z ohrozenia exekučného vymáhania jeho pohľadávky.

6. Žalobca z mimosúdnych rokovaní zistil, že žalovaní chceli nehnuteľnosti predať tretej osobe a z kúpnej ceny vyplatiť pohľadávku žalobcu, čomu bránili zriadené záložné práva v prospech žalobcu. Po rozhodnutí súdov o tom, že predmetné nehnuteľnosti nie sú založené záložným právom v prospech žalobcu, žalovaní ustúpili od mimosúdnych rokovaní. Úmysel žalovaných previesť svoje vlastnícke právo vyplýva z návrhu zo dňa 27.05.2020 na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, čo by znamenalo nemožnosť postihnúť výkonom exekúcie predmetného majetku.

7. Z pripojeného spisu sp. zn. 10C/25/2018 vyplývalo, že v danej veci bolo vedené konanie medzi rovnakými stranami sporu o určenie, že nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaných nie sú zaťažené záložným právom. Okresný súd Prešov rozhodol v danom spore rozsudkom zo dňa 21.01.2019, č.k. 10C/28/2018-246 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 17.03.2020, č.k. 15Co/37/2019-278 tak, že určil, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa kat. úz. L., zapísané na LV č. XXX na Okresnom úrade O., katastrálny odbor a to pozemok KN „C“ parc. č. XXX o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok KN „C“ parc. č. XXX o výmere XX m², druh pozemku záhrada, stavba súp. č. XXX na pozemku KN „C“ parc. č. XXX popis stavby rodinný dom, nie sú zaťažené záložným právom, ktorého vklad bol povolený rozhodnutím Správy katastra O. č. V XXX/XXXX zo dňa 20.02.2012 na základe zmluvy o zriadení záložného práva v prospech žalovaného v 1. rade ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s.

8. Z predloženého výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXX prvoinštančný súd zistil, že žalovaní sú bezpodielovými vlastníkmi nehnuteľností - rodinný dom, nachádzajúci sa v L., súpisné číslo XXX, zapísaný na LV č. XXX vedenom Okresným úradom O., parc. č. XXX, k. ú. L., obec L., okres O., v celosti, pozemok - zastavaná plocha a nádvoria, zapísaný na LV č. XXX vedenom Okresným úradom O., parc. č. XXX, o výmere XXX m² k. ú. L., obec L., okres O., v celosti, pozemok - záhrada, umiestnený v zastavanom území obce a využívaný ako pozemok, na ktorom je postavená budova so súpisným číslom, zapísaný na LV č. XXX vedenom Okresným úradom O., parc. č. XXX, o výmere XX m k. ú. L., obec L., okres O., v celosti.

9. Z výpisu z katastra nehnuteľností ďalej vyplývalo, že na uvedených nehnuteľnostiach je evidovaná plomba, ktorá bola vyznačená na základe V - XXXX/XXXX. V tejto súvislosti súd prvej inštancie v súčinnosti s Okresným úradom O. - Katastrálny odbor šetrením zistil, že žalovaní podali dňa 27.05.2020 návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, pričom toto konanie smerovalo k prevodu vlastníckeho práva v prospech kupujúceho do jeho výlučného vlastníctva, kde účastníkom na strane kupujúceho je M.. O. E., bytom Y.. Q. XXXX/XX, XXX XX C..

10. Súd prvej inštancie mal za to, že boli splnené všetky predpoklady na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadeným záložného práva na uvedené nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných, a to s ohľadom na výšku pohľadávky, ktorú žalobca voči žalovaným má, ako aj na konanie žalovaných. Žalobca svoj nárok na potrebu vydania zabezpečovacieho opatrenia dosvedčil v uspokojujúcej miere, pohľadávku dostatočne špecifikoval, jeho nárok v konaní trvá, pričom o jeho dôvodnosti bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí. Žalobca podal spôsobilý návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, riadne označil nehnuteľnosti, ku ktorým mal súd prvej inštancie zriadiť záložné právo, a zároveň mal súd prvej inštancie aj za preukázané, že existuje obava, že exekúcia pohľadávky bude ohrozená. Usudzoval tak zo správania žalovaných, ktorých konanie smeruje k prevodu vlastníckeho práva ku nehnuteľnostiam do vlastníctva tretej osoby, nakoľko podali dňa 27.05.2020 návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností V - XXXX/XXXX, na základe ktorého bola na nehnuteľnostiach vyznačené plomba. Uviedol, že žalovaní sa týmto zbavujú svojich nehnuteľností prevodom vlastníckeho práva na tretiu osobu, preto bolo dôvodné sa domnievať, že sa týmto konaním snažili vyhnúť budúceho výkonu práva žalobcu prostredníctvom exekúcie, kde by táto mohla byť týmto konaním žalovaného zmarená.

11. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že pred nariadením zabezpečovacieho opatrenia zväžil, či zásah do práv dotknutej strany je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov, t.j. či je v súlade s princípom proporcionality (primeranosti zásahu), nakoľko zabezpečovacie opatrenie samo o sebe princíp proporcionality obsahuje, a to tým, že sa zriaďuje len záložné právo, a teda predmet záložného práva (v tomto prípade nehnuteľnosti žalovaných) neprechádza na žalobcu ako nového vlastníka, ale je možné ho predať, žalobca sa tak uspokojuje len do výšky svojej pohľadávky. Z uvedeného mal teda súd prvej inštancie za to, že zásada proporcionality bude nariadením zabezpečovacieho opatrenia zachovaná.

12. Žalobca tak osvedčil dôvodnosť, ako aj trvanie nároku, ktorému sa mala poskytnúť v konaní ochrana. Nehnuteľnosti, ku ktorým má byť zriadené záložné právo predmetným zabezpečovacím opatrením, sú spôsobilým predmetom záložného práva, ako to vyplývalo z predložených výpisov z listov vlastníctva.

13. Podľa názoru prvoinštančného súdu nariadením zabezpečovacieho opatrenia nebude neprimerane zasiahnuté do práv žalovaného, nakoľko s výkonom záložného práva môže žalobca začať až vtedy, ak bude pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. V prípade, ak žalovaní tvrdia, že majú dostatok prostriedkov na uspokojenie pohľadávky žalobcu (v prípade, ak žalobca v konaní so svojím nárokom uspeje), nič im nebráni pohľadávku uspokojiť. Ak žalobca nebude úspešný, odpadne dôvod, pre ktorý bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené a žalovaný môže požiadať o jeho zrušenie (§ 344 v spojení s § 334 CSP).

14. Proti tomuto uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obaja žalovaní. V odvolaní namietali neplatnosť Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXX zo dňa 01.02.2012 z dôvodu, že zmluva neobsahuje všetky podstatné náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre spotrebiteľskú úverovú zmluvu. Neplatnosť zmluvy znamená neexistenciu žalovaného nároku a teda ani nedôvodnosť zabezpečenia takéhoto neexistujúceho nároku nariadeným zabezpečovacím opatrením. Uviedli, že na uvedenú zmluvu sa vzťahujú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože spĺňali definičné znaky osoby spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže pri uzatváraní tejto zmluvy nekonali v rámci predmetu podnikania ani povolania. Rovnako § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch stanovuje viaceré podstatné náležitosti zmluvy, ktoré musí každá zmluva o spotrebiteľských úveroch obsahovať, pričom podľa písm. h) predmetného ustanovenia zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Keďže podľa žalovaných v predmetnej zmluve absentuje určenie ročnej percentuálnej miery, považovali ju za absolútne neplatnú. Svoj argument podporili Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 01.07.1998, sp. zn.: ICdo/44/2010.

15. Tiež uviedli, že posledná suma vo výške 14.000,- Eur zo sumy 70.000,- Eur im bola pripísaná na účet dňa 28.05.2012, v súlade ustanovením § 107 ods. 1 a ods. 2 OZ sa právo žalobcu na vrátenie bezdôvodného obohatenia premlčalo uplynutím dvoch resp. troch rokov odo dňa pripísania poslednej čiastky zo sumy 70.000,- Eur, teda už v roku 2015. Žaloba bola podaná 28.12.2018, preto nárok žalobcu považujú žalovaní za premlčaný a zároveň vzniesli námietku premlčania voči uplatnenému nároku.

16. Za premlčaný považovali aj prípadný žalobcov nárok na zaplatenie žalovanej sumy 61.780,32 Eur s prísl. z dôvodu, že premlčacia doba na uplatnenie pohľadávky začala plynúť nie odo dňa vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, ale odo dňa zročnosti splátky, s ktorou mali byť v omeškaní, a pre ktorú žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Na podporu svojich argumentov poukázali na judikatúru - Rozsudky Krajského súdu v Prešove zo dňa 01.08.2018, sp. zn.: 18Co/68/2018, a zo dňa 22.10.2019, sp. zn.: 3Co/115/2019. Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.08.2017 považovali za neurčitý v tom zmysle, že žalobca v ňom vôbec nešpecifikoval, s akými splátkami boli v omeškaní, z dôvodu čoho vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, ani aké konkrétne zmluvné podmienky porušili. Poukázali na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - Uznesenie zo dňa 20.11.2013, sp. zn.: 4Cdo/119/2011.

17. Dali do pozornosti aj skutočnosť, že na Okresnom úrade O., katastrálnom odbore bolo vedené konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech M.. O. E.. Uviedli, že návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bol doručený Okresnému úradu O. skôr ako napádané uznesenie, okresný úrad by mal byť povinný v zmysle § 41 ods. 2 katastrálneho zákona rozhodnúť najprv o povolení resp. o zamietnutí návrhu na vklad, a až následne o zápise záložného práva do katastra nehnuteľností. V prípade, ak by došlo k zápisu záložného práva do katastra nehnuteľností by bola porušená zásada zdržanlivosti a primeranosti, keďže nariadenie zabezpečovacieho opatrenia by výrazne obmedzovalo vlastnícke právo tretej osoby, ktorá vôbec nie je účastníkom právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanými, a ktorá predmetné nehnuteľnosti kúpila v čase, keď neboli zaťažené žiadnym právom tretej osoby.

18. V závere odvolatelia uviedli, že až z návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 28.05.2020 sa dozvedeli, že ich nasporená suma vo výške 9.354,65 € mala byť ku dňu 31.07.2017 započítaná na pohľadávku mimoriadneho medziúveru. Žalovaní tvrdili, že im žiaden zápočet doručený nebol, preto je platnosť akéhokoľvek započítacieho prejavu žalobcu voči nim vylúčená, z dôvodov uvedených v odvolaní je nárok žalobcu nedôvodný a neexistentný, resp. premlčaný, preto voči nemu nebolo možné započítavať akúkoľvek pohľadávku žalovaných voči žalobcovi z titulu nároku na vrátenie nasporenej sumy.

19. Navrhli, aby napádané Uznesenie Okresného súdu Prešov č. k.: 19Csp/244/2018 - 132 odvolací súd zrušil, alternatívne zmenil tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietla. Vo veci samej navrhli, aby odvolací súd žalobu zamietol a priznal žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

20. Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

21. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovení § 34 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa zásad uvedených v ustanovení § 379 CSP bez nariadenia pojednávania, prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolatelia domáhali jej preskúmania a súčasne viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle ustanovení § 380 CSP a nasl. dospel k záveru, že odvolanie žalovaných je nedôvodné.

22. Súd prvej inštancie dostatočne vyhodnotil skutkové okolnosti a vec aj správne právne posúdil vo vzťahu žalobcu a žalovaných, preto odvolací súd sa v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza:

23. Podľa § 343 ods. 1 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

24. Podľa § 343 ods. 2 CSP, záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

25. Podľa § 343 ods. 3 CSP, výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

26. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

27. Zabezpečovacím opatrením súd zriaďuje na návrh záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Zabezpečovacie opatrenie slúži len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Samotný výkon záložného práva môže nastať až potom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká až zápisom do príslušného registra. Zabezpečovacie opatrenie má prednosť pred neodkladným opatrením, ktoré súd nariadi iba za predpokladu, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

28. Z vyššie uvedeného vyplýva, že dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečiť reálnu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. V prípade zabezpečovacieho opatrenia slúžiaceho k zamedzeniu obavy z ohrozenia exekúcie potom zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom by v dôsledku možného počnania z rozhodnutia povinnej osoby, či obvyklej súčinnosti s inými osobami stojacimi mimo okruh strán konania v konkrétnej veci, mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti osoby z rozhodnutia oprávnenej úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu oprávneného k uplatneniu takejto možnosti (oboje za predpokladu, že navzdory existencii vykonateľného rozhodnutia povinný odmietne uloženú povinnosť splniť dobrovoľne). Existencia takejto obavy nie je síce prítomnou vždy, na jej prítomnosť však možno usudzovať iba z vyvíjania aktivít povinnými, týkajúcich sa, či už ich majetku v smere zbaviť sa ho, alebo iných faktorov podmieňujúcich schopnosť splnenia povinnosti, o ktorú v konaní ide. Tým by vo vzťahu k majetku spôsobilému na uspokojenie pohľadávky tvoriacej predmet sporu treba rozumieť predovšetkým otázku existencie iného majetku povinného, resp. povinných než toho majúceho byť dotknutého zabezpečovacím opatrením, teda konkrétne aj vyhodnotenie, či po naplnení hroziacej obavy zbavenia sa povinnými nejakého majetku, ostane im ešte nejaký iný majetok, ktorý bol spôsobilý samostatne poslúžiť potencionálnemu exekučnému vymoženiu prisúdenej pohľadávky.

29. Dokazovanie v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je dokazovanie v rozsahu vyžadovanom zákonom v konaní. Toto je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada, ani nemusí prihliadať na všetky procesné formalities, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvýš pravdepodobné. Aj v tomto konaní sú strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP), pričom súd je povinný s nimi postupovať v úzkej súčinnosti. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke vzhľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv prostredníctvom vydaného zabezpečovacieho opatrenia. Na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je nevyhnutné, aby strana osvedčila potrebu nevyhnutnej ochrany jej práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, ak sa osvedčí, alebo preukáže dôvodná obava z ohrozenia exekúcie. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je tak potrebné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť jeho prostredníctvom ochrana, ale i osvedčenie, že je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Pre rozhodnutie súdu o zabezpečovacom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

30. Súd prvej inštancie vyhovel návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z dôvodu, že mal osvedčenú obavu, že v prípade žalobcovho úspechu vo veci samej, bude exekúcia na vymoženie prípadnej priznanej pohľadávky ohrozená.

31. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým vyhovel návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a zriadil záložné právo na nehnuteľnosti žalovaných.

32. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní potrebnom na vydanie rozhodnutia, dospel k správnyim skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil.

33. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvej inštancie k správnyim skutkovým zisteniam, preto v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného uznesenia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, preto nemôže dať za pravdu žalovaným, ktorí v odvolaní navyše neuviedli žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie správne skúmal splnenie podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a správne dospel k záveru, že tieto v danom prípade sú splnené, čo aj správne odôvodnil. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

34. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je zrejmé, že žalobca odvodzuje svoju požiadavku na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z dôvodu, že má osvedčenú obavu, že v prípade jeho úspechu vo veci samej, bude exekúcia na vymoženie priznanej pohľadávky ohrozená. Pri svojich úvahách, v rámci ktorých odvolací súd hodnotil dôvodnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, vychádzal zo skutočností, bez toho, aby prejedlikoval rozhodnutie vo veci samej, že predmetom konania vo veci samej je nárok na zaplataenie sumy 61.780,32, eur s príslušným úrokom z omeškania. Aby bolo možné v prejednávanej veci vyhovieť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, musel žalobca osvedčiť základné predpoklady, potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k spôsobilému predmetu záložného práva, ktorým sú v tejto veci nehnuteľnosti, ako i existujúca obava z ohrozenia prípadného budúceho výkonu rozhodnutia.

35. Odvolací súd je preto toho názoru, že predpoklad pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to osvedčenie nároku žalobcu uplatňovaného žalobou, je daný. Vo vzťahu k ďalšej základnej podmienke pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to existencii obavy z ohrozenia exekúcie budúceho rozhodnutia, odvolací súd konštatuje, že nariadeným zabezpečovacím opatrením bolo zriadené záložné právo v prospech žalobcu na zabezpečenie jeho prípadnej budúcej judikovanej pohľadávky, a to vo vzťahu k rodinnému domu s. č. XXX a pozemkom - parcelám č. XXX a č. XXX, nachádzajúcim sa v katastrálnom území L., evidovaných na LV č. XXX.

36. Odvolací súd ešte dodáva, že uznesenie súdu prvej inštancie o zabezpečovacom opatrení zo dňa 25.06.2020 bolo Okresnému úradu, katastrálnemu odboru v O. doručené dňa 29.06.2020, čo plynie zo spisu. Keďže z ust. § 343 ods. 2 CSP vyplýva, že už vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení sa zriaďuje záložné právo, ide o úpravu lex specialis k ustanoveniam katastrálneho zákona o zápisoch práv k nehnuteľnostiam, preto aplikácia všeobecného pravidla o zápisoch záznamom s deklaratórnymi účinkami je týmto vylúčená. Teda toto záložné „sudcovské“ právo vzniklo ešte pred prípadným jeho zápisom do katastra nehnuteľností záznamom., Na veci preto nemôže nič zmeniť ani to, že po vydaní predmetného uznesenia bol povolený vklad vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam v prospech tretej osoby. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia boli splnené všetky zákonné podmienky pre vyhovieie návrhu.

37. K odvolacím námietkam žalovaných odvolací súd ešte uvádza, že tieto sú predovšetkým vyjadrením k veci samej a súd prvej inštancie sa bude nimi zaoberať pri rozhodovaní o žalobe na zaplataenie sumy 61.780,32 eur s prísl. a pre rozhodnutie o návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia nemôžu mať podstatný význam za situácie, ak boli preukázané zákonné dôvody na vyhovieie takémuto návrhu.

38. Vychádzajúc z doposiaľ osvedčeného, tvoriaceho obsah spisu, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že základné podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v danom prípade boli splnené, v dôsledku čoho súd prvej inštancie správne zriadil záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaných, ktoré vo výroku špecifikoval. Odvolací súd, keďže podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia tak, ako žiadal žalobca, splnené boli a súd prvej inštancie návrhu správne vyhovel, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zriadil zabezpečovacie opatrenie, ako vecne

správne s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, potvrdil s tým, že opravil č. p., a to pozemok - zastavaná plocha a nádvoría na LV č. XXX, parc. č. XXX o výmere XXX m², k. ú. L., obec L., okres O. v celosti, lebo vo výroku napadnutého uznesenia bola uvedená nehnuteľnosť nesprávne - chybné označená č. XX. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že išlo o zrejmu chybu, lebo aj v návrhu, aj z LV č. XXX, k. ú. L. vyplýva, že ide o parcelu č. XXX, nie parcelu č. XX..

39. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).